

EUROWEEK

**Kalundborg, Dánsko
Kalmar, Švédsko**

21. 9. – 28. 9. 2022

EUROWEEK 2022

Kalmar
Švédsko

Kalundborg
Dánsko

Kalundborg Gymnasium
Calmare International School

učitelé:

Pavel Kraus

Jan Zítek

studenti:

Janek Contreras Kulle
Daniela Potůčková
Magdalena Ella Strolená
Šárka Špilarová

Šimon Lázníčka
Bronislav Růžička
Aneta Suchá
Michal Vorschneider

Účastnické školy

Belgie	Institut de la Sainte Union, Kain
Bulharsko	Lycee bilingue "Romain Rolland", Stara Zagora
Česko	Gymnázium a SOŠ Rokycany, Rokycany
Dánsko	Kalundborg Gymnasium, Kalundborg
Estonsko	Mustamäe Gümnaasium, Tallinn
Finsko	Oulun Lyseon Lukio, Oulu
Holandsko	Theresialyceum, Tilburg
Chorvatsko	IX. Gimnazija, Zagreb
Itálie	Conservatorio Santissima Annunziata, Empoli
Lotyšsko	Gulbene Gymnasium; Gulbene
Lucembursko	Athénée de Luxemburg, Luxemburg
Maďarsko	Kanizsai Dorottya Grammar School, Szombathely
Německo	Geschwister-Scholl-Gymnasium, Sangerhausen
Portugalsko	Escola Secundaria Alcaides de Faria, Barcelos
Rakousko	Höhere Technische Bundeslehrund Versuchsanstalt, Rankweil
Rumunsko	Colegiul Național "Moise Nicoară", Arad
Slovensko	Gymnázium Jána Holého, Trnava
Slovinsko	Gimnazija in ekonomska srednja sola, Trbovlje
Španělsko	IES Narcís Monturiol, Figueres
Švédsko	Calmare Internationella Skola, Kalmar
Velká Británie	Aquinas College, Stockport

Co je Euroweek...

Euroweek je mezinárodní setkávání učitelů a studentů zemí Evropské unie.

Počátky Euroweeeku sahají do roku 1992, kdy belgický učitel Jean-Pierre van Wijnsberghe vytvořil základní koncept tohoto projektu a v tomto roce se také v Belgii první ročník Euroweeeku uskutečnil.

Počínaje tímto rokem se sjíždí do jednoho z hostitelských měst skupiny studentů a pedagogů z jednotlivých zemí Evropské unie. Každá země je vždy reprezentována jednou střední školou.

S postupným rozšiřováním Evropské unie rostl i počet škol, zastoupených v projektu. Jak je pro celý projekt typické, školy se do Euroweeeku připojují na základě osobních vazeb mezi pedagogy jednotlivých zemí. Ilustrativní je v tomto směru i připojení Gymnázia a SOŠ Rokycany. K účasti na celém projektu byla naše škola vyzvána prostřednictvím našich dlouholetých slovenských přátel z Gymnázia Jána Hollého v Trnavě.

Konkrétní program týdenního setkání je vždy plně v kompetenci hostitelské školy. Některé body programu přitom ovšem zůstávají neměnné. Tradičně se tak uskutečňuje mezinárodní bufet, kde na jedné ploše představují jednotlivé delegace typické národní pochutiny. Dalším stabilním bodem programu jsou předem připravená folklórní (hudební, dramatická,...) vystoupení jednotlivých delegací. Pravidelně bývají do programu zařazovány diskuse studentů k daným tématům, návštěvy hlavního města hostitelské země, prohlídky kulturních či přírodních zajímavostí v okolí.

Účast na projektu přináší studentům neocenitelné zkušenosti. Jak v oblasti vzájemného poznávání a respektování kulturních odlišností v rámci jednotlivých evropských zemí, tak v bližším poznání běžného života v hostitelské zemi. Je totiž pravidlem, že žáci jsou po dobu Euroweeeku ubytováni v rodinách žáků hostitelské školy a mohou se tak po skončení oficiálních částí programu lépe seznámit i s dalšími stránkami života v navštívené zemi.

Tento projekt dává studentům také možnost praktického ověření, procvičení a porovnání jejich jazykových znalostí, a to především při přípravě různých workshopů, moderovaných diskuzí a také při běžné komunikaci v hostitelských rodinách.

A co Euroweek není...

Není to typ projektu, tak jak je dnes známe z celé řady pravidelně vyhlašovaných operačních programů. Ačkoli beze zbytku naplňuje myšlenky, na kterých EU původně

vznikla, je paradoxem, že nikdy nebyl ani částečně z prostředků unie financován. Nikdy se totiž nevešel do administrativně vytvořených škatulek programů a výzev a možná je to pro jeho fungování a vyhlídky do budoucna i dobře.

Není tedy projektem z povinnosti, není to projekt uměle vytvořený ve snaze využít bohatých prostředků unijních fondů. Stojí na dobré vůli, ochotě a pracovitosti konkrétních učitelů, kteří rozumějí ideám, na kterých tento projekt vznikl, a kteří dokážou jednou ročně na dobu jednoho týdne přeměnit tyto myšlenky v realitu.

Není to projekt formální, nepotřebuje tedy plnit a dokazovat udržitelnost. Co ovšem potřebuje nezbytně, je možnost svobodného cestování mezi evropskými zeměmi. Z důvodu covidové pandemie tak musel být úplně zrušen Euroweek 2020 v britském Stockportu a Euroweek roku 2021 byl přesunut na rok 2022. Hostitelskými školami se mimořádně staly rovnou dvě školy. Euroweek 2022 proběhl částečně v dánském Kalundborgu, částečně ve švédském Kalmaru.

Projekt Euroweek nepotřebuje ani monitorovací zprávy. Dostatečnou zpětnou vazbou jsou názory studentů, kteří se letošního Euroweeku zúčastnili. Posuďte sami.

Pavel Kraus

Euroweek očima studentů

Zahájení Euroweeku, vlajkové průvody, zakončení

Slavnostní zahájení se konalo v sále dánského gymnázia v Kalundborgu. Bylo to skoro až neuvěřitelné, poprvé jsme se sešli v plném počtu na jednom místě. Každý si našel kamarády ze své země a sděloval jim zážitky z první noci. Po přivítání hlavními organizátory si mezi sebou týmy z jednotlivých zemí zasoutěžily v aplikaci kahoot. Otázky vytvořili zástupci jednotlivých zemí a vybrali samozřejmě ty nejzáludnější.

Odpoledne se konal vlajkový průvod, při kterém všichni pyšně reprezentovali svou vlast. My jsme celý průvod zpívali klasické i novodobé české písničky. A protože nám byl flagparade krátký, pokračovali jsme s dalšími, teď už i mezinárodními (hlavně anglickými), písničkami i po skončení. Dokonce se nás někteří ptali, jestli zpíváme v nějakém muzikálu. Vřele doporučuji dalším generacím k navázání vztahů s ostatními státy, vždycky se najde někdo, kdo se rád přidá.

V podobném duchu se nesl i vlajkový průvod ve Švédsku. Tentokrát se Švédi snažili být těmi nejhlasilnějšími, ale s tím jim nepomohl ani reproduktor, přece jenom máme husitské předky, kteří radí "nepřátel" se nelekejme a na množství nehleďme. Jediná změna, která se udála, byla, že se po průvodu zatančil flashmob, který sice předem nikdo neuměl, ale všichni se velmi bavili (takže to splnilo svůj účel) a napodruhé už to vypadalo celkem obstojně.

Zakončení se konalo ve velkém sálu Kalmarského muzea. Atmosféra byla velmi uvolněná, ale zároveň trochu hutná, protože jsme všichni věděli, že je to naše poslední

společná akce. Součástí programu byla kulturní vystoupení 10 zemí, která pokaždé provázely bujarý jásot a potlesk. Dokonce i učitelé všech zemí se naučili společně jednu písničku, kterou s nimi nakonec zpíval celý sál. Opravdu nezapomenutelná sounáležitost a pocit tady a teď. Pak už nás čekalo jen loučení, při kterém se mnozí neubránili slzám. Shodli jsme se na tom, že se musíme zase někdy sejít, aspoň s některými a nikdy na tento týden nezapomeneme, protože euroweek předčil i ty nejhezčí představy a největší očekávání.

Šárka Špilarová

Mezinárodní bufet

Přípravy na mezinárodní bufet začali již před samotným odletem na Euroweek. Naším úkolem bylo dát dohromady rozmanité menu, které se mělo skládat z čistě českých výrobků, pokrmů a nápojů. Největší část naší nabídky tvořily sladkosti jako například Fidorky, několik druhů lázeňských oplatek, perníky, Studentská pečeť a Hašlerky. S nápoji jsme měli drobný problém, protože pro Česko jsou typické především nápoje alkoholické, a tak se naším favoritem na menu stala Kofola. Z domácí kuchyně jste pak mohli ochutnat škvarkové placky, svatební koláčky se třemi druhy náplně a klobásy s kyselými okurkami. Velikou výzvou pro nás bylo vymyslet, jak všechny věci přepravit bezpečně letadlem. Tak jsme s napěchovanými kufry vyrazili do Dánska.

Bufet se konal den po přiletu ve školní kantýně. Zde se sešly posádky z jednadvaceti zemí Evropy. Každý stát dostal svůj stůl, který si mohl libovolně nazdobit. Všude se to hemžilo miniaturami státních vlajek, ozdobnými ubrusy a ubrousky. Přípravy nám trvaly téměř hodinu. Samotná mezinárodní hostina pak vypukla v půl šesté.

Za jeden večer jste tak mohli ochutnat švédské masové koule, italské pesto a zapít to britským čajem. S klidem mohu prohlásit, že ten den žádné břicho nezůstalo prázdné.

Aneta Suchá

Kulturní program v Dánsku a ve Švédsku

Tak jako každý rok si i letos každá ze zúčastněných zemí připravila několikaminutové představení přibližující ostatním jejich zemi. Mohli jsme vidět večerní zprávy zpracované žáky z Německa, různé taneční sestavy, vtipné sehrané scénky anebo třeba ukázkou dánských vánočních tradic.

Vzhledem k tomu, že byl letošní Euroweek rozdělen na dvě části ve dvou různých zemích, byl rozdělen i program kulturních představeních. První polovina států, mezi které patřila například Belgie, Německo, Estonsko, Finsko a také hostující Dánsko, předvedla jejich program hned dva dny po příjezdu.

K této skupině jsme patřili i my a vystoupili jsme s tanečním číslem. Předvedli jsme publiku českou polku, kterou jsme tancovali na dvě písničky: „Takhle v Rokycanech“ a „U Rokycan černej les“. I přes to, že nám kroje, které jsme měli během vystoupení na sobě, zabíraly značnou část kufrů a samotné jejich oblékání nebylo zrovna jednoduché, musíme uznat, že z velké části vděčíme našemu úspěchu právě našemu oblečení. A že jsme sklidili opravdu velký úspěch – naše delegace dostala tento den jedny z největších ovací, dokonce potlesk ve stoje.

Zbytek delegací si musel na svou chvíli počkat až na závěrečný den celého Euroweeku. Druhá polovina totiž vystupovala ve Švédském městě Kalmar přímo v místním divadle, takže i divácký zážitek byl opravdu kouzelný. Kromě zahraničních studentů si připravili doprovodný program i žáci švédské hostující školy CIS v podobě světelného tanečního vystoupení a sólového zpěvu jedné velmi nadané studentky.

Samotný program jednotlivých delegací nabízel i zde velmi pestrou škálou vystoupení a představení. Mohli jsme vidět například tradiční lotyšské a portugalské tance, nacvičené scénky Španělů a Slováků a hudební vystoupení žáků z Lucemburska.

Všichni účinkující i diváci si jak v Dánsku, tak ve Švédsku tuto část našeho programu velice užili a jsme rádi, že jsme se zábavnou formou dozvěděli spoustu nových informací o ostatních zemích.

Daniela Potůčková

Workshopy

Páteční dopoledne na Euroweeku se neslo v duchu udržitelnosti, proběhl takzvaný sustainability workshop. Program začal krátkou osvětou toho, co nás bude čekat. Zde jsme se poprvé více sblížili s ostatními zeměmi, neboť jsme byli rozděleni do skupin. Na zdi již visely seznamy a my se vydali hledat naše nové kolegy. Každá parta si našla své místo a čekala na přesnější instrukce.

Dostali jsme kartičky s různými obrázky, věcmi a povoláními, následovala diskuze. Naším úkolem bylo vymyslet způsob, jak věci na kartičkách udělat více udržitelné. Například co může pekař dělat pro to, aby pomohl planetě. Následně bylo naším úkolem zvolit si tři kartičky, rozvinout naše nápady a vytvořit plakát. Ty se poté vyvěsili na zdech školy a každý si mohl prohlédnout práci ostatních. Byla to vcelku zajímavá aktivita, o přestávkách jsme měli čas se seznámit a zde začala naše první kamarádství s ostatními zeměmi.

Michal Vorschneider

Výlet do Kodaně

Čtvrtý den se nás všech 168 studentů, po dlouhém loučení s našimi dánskými rodinami, vypravilo do dánského hlavního města Kodaně. Cesta z Kalundborgu byla sice i soukromým autobusem dlouhá přes tři hodiny, avšak to bylo nakonec spíš positivum, jelikož se nám během tohoto času dařilo utužovat vzájemné vztahy se slovenskou delegací.

Po slavnostním dlouho očekávaném příjezdu následovala vyhlídková plavba po zdejších kanálech, kdy jsme si mohli důkladně prohlédnout celé město, včetně známých turistických míst, například socha malé mořské víly nebo sídlo Dánské královské rodiny.

Následovaly různě dlouhé rozchody, podle toho, na jakou exkursi byl kdo přihlášen. Během toho jsme dostali šanci si Kodaň projít i pěšky a objevit tak i její vodě skryté krásy a McDonaldy.

Následovaly různé prohlídky po městě, nabídka byla velmi pestrá, od muzea vikingů, národní galerie, až po Christianii, de facto svobodné město autonomně fungující uprostřed Kodaně. Po čistých uklizených moderních ulicích hlavního města dojdeme do naprostého kontrastu, který nám otevírá jednoduchá dřevěná brána s nápisem CHRISTIANIA, za níž leží úžasná všehochuť architektury i obyvatelstva. Vcházíme do veřejnějších částí města, kde je

největší koncentrace turistů. Všechno je zde pestrobarevné a docela punkové. Už zdáli slyšíme kapelu a na všudypřítomnou vůni zeleně už ani nereagujeme. Procházíme Pusher Street a dostáváme se do roztomilých zákoutí, kousek od vody, kde se ze široké ulice postupně stává úzká vyšlapaná cestička vedoucí okolo nejbizarnějších staveb, které jste kdy viděli. Většina domů byla postavena jejich původními majiteli bez pomoci architektů a stavitelů, takže se jedná o velmi originální směs skla, dřeva a cihel. Zdejší komunita také nabízí vlastní obchod se stavebními materiály, který funguje za velmi příznivé ceny a snaží se recyklovat ještě použitelné kusy.

Na závěr jsme se dozvěděli o fungování zdravotní péče zdarma pro potřebné a o komunitních oslavách, které se konají třeba na Vánoce. Pak už se s námi bohužel průvodce rozloučil (mimochodem, asi čtyřicetiletý programátor) a my spěchali na autobus do Kalmaru.

Šimon Láznička

Outdoorové aktivity

Budíček! Pro některé z nás o dvě hodiny dříve, zatímco někteří ještě spí. Ale pro všechny je sraz stejný. 8:30 v CIS. I přesto někteří opozdilci doráží o pár minut později. V aule školy nás učitelé rozdělí do skupin po 8-10 lidech. Skupiny tvoří účastníci Euroweeeku z jiných zemí a dokonce i švédští studenti. S nimi jsme si ovšem moc nepopovídali, jelikož se bohužel spíše bavili se svými švédskými spolužáky. Přesto jsme ale občas prohodili pár slov, abychom se například dozvěděli plán naší cesty.

Každá skupina musela absolvovat několik stanovišť s úkoly. Vyzkoušeli jsme si, zda umíme správně vyhláskovat zapeklitá anglická slovíčka, házeli jsme žabky do moře nebo jsme se pokusili číst v mapě při malém orientačním běhu. To bylo ale další úskalí spolupráce se švédskými studenty, jelikož

ani místní netušili, kam máme běžet. Naštěstí byl ale tento úkol časově omezen, a tak jsme nemuseli bloudit v Kalmaru dlouhé hodiny, nýbrž pouze 20 minut.

Poté jsme se (konečně) odebrali na výtečný oběd ve zdejší jídelně. Kuchaři a kuchařky nám připravili vynikající rýži na kari.

Po obědě následovala další část programu, kterou mnoho účastníků vzdalo, přesto ti nejodvážnější se pokusili všechny aktivity dokončit. Navštívili jsme díky našemu zapálení atletický stadion, kde jsme předvedli své dovednosti v hodu frisbee. V 15:00 všichni účastníci už ale museli být zpět ve škole na velké vyhlášení. Česká republika se díky Jankovi opět dostala mezi vítěze. Po vyhlášení byl volný program a večer se ve škole za odměnu konala velká párty, kde hrál dokonce i DJ.

Magdalena Ella Strolená

Workshopy ve Švédsku

Jeden den v Kalmaru nás čekaly skupinové workshopy na téma sustainability. V každé skupině byli lidé různých národností a každá se snažil hypoteticky vyřešit svůj zadaný problém. Všechno začalo přednáškou několika podnikatelů, kteří se nám snažili osvětlit, jak může firma efektivně řešit reálné problémy, načež jsme měli za úkol vyprojektovat něco podobného.

Právě tady začala ta hlavní “zábava” všech workshopů. Na týmech se krásně ukázaly různé kulturní a společenské původy jednotlivých členů. Nežřídko se stalo, že někdo z rozvinutější země prostě nerozuměl. Například když slečna z Lichtenštejnska nevěděla, proč by někdo platil za veřejnou dopravu (jelikož v knížectví je zdarma). Podobné nesrovnalosti však vedly k tomu, že jsme se na konci workshopů seznámili jeden s druhým mnohem líp a paradoxně nám to pomohlo lépe pochopit vzájemné nepochopení.

Po krátké obědové pauze, která taky stojí za zmínku, jelikož švédské jídelny

fungují dost rozdílně oproti těm českým, je na výběr z více pokrmů, příloh a dochucovadel, takže je ve finále skoro každý spokojen. Jediná nevýhoda byla čekat, až se na vás dostane ve frontě dvou set lidí z Euroweeku.

Jako finále pak byla prezentace skupinového řešení. Probíhala před odbornou porotou, která nápad zhodnotila ze všech možných stran, od financování, po skutečnou aplikovatelnost, načež na konci vyhlásila jednoho vítěze v každé kategorii. Ten pak dostal solidní pytel sladkostí a hlavně dobrý pocit přeci.

Janek Contreras Kulle

Ubytování v rodinách

Na Euroweeku se tradičně bydlí v rodinách dané hostitelské země, což je upřímně jeden z nejlepších způsobů, jak se seznámit s lokální kulturou.

Počáteční nervozitu hned po příjezdu do školy v Dánsku u většiny z nás rychle rozptýlilo první setkání s našimi hostiteli. Zpravidla blond'atí a modroocí sympatičtí Kalundborgčané ve vás prostě nabudí trochu důvěry. Když si vás pak odvezou k sobě domů, kde hygge nezůstává u teorie, ale je převedena i do praxe, už není, čeho se bát ani na co si stěžovat.

Dán by vás mohl v opravdu mnohém překvapit. Jedná se o klidné lidi se smyslem pro humor, a jelikož se vás rozhodli ubytovat, pak taky s velkou dávkou extroverze. Už při příjezdu se proto dozvídáte haldu detailů jako třeba, že Dánsko je jeden z největších producentů inzulínu na světě.

Během těch pár dní jsme se, myslím, všichni s naší rodinou velmi dobře sžili. Přeci jen, spousta z nás trávila své podvečery dlouhými debatami u večere, při nichž jsme stihli shrnout všechno možné; od politiky, přes Hru o Trůny až po legendární film Terkel má problém. Myslím, že ať už byl náš hostitel Rasmus nebo Thomas či Laust, budeme na ně všichni ještě velmi dlouho vzpomínat.

O to těžší byl pak přejezd do Švédska, kde na nás čekala úplně nová rodina. A snad všichni jsme měli obavy, že se “našim Dánům” nebudou rovnat. Bylo pak až komické zjistit, že obyvatelé dvou zemí, které mezi sebou mají vztah asi jako Češi s Brnem (mimochodem potkali jsme tam brněnského juniorského hokejistu), jsou vlastně obojí velmi milí a velmi blondatí lidé. Sice už jsme se s naší švédskou rodinou nesocializovali tolik jako v Dánsku, přeci jen, chtěli jsme taky trávit čas s ostatními účastníky Euroweeku, přesto snad nikdo nebude moct říct, že by ho ve Švédsku špatně pohostili. No vezměte si, masové kuličky k snídani... jako fakt!

Bronislav Ružička

